

De Libertijn

maandblad voor buitenkerkelijke jongeren

Orgaan van de Humanistische Jongeren Gemeenschap

2^e JAARGANG

JUNI/JULI 1952

No. 5/6

De Derde Weg

Zoals bij iedere handeling is bij die in de politieke arena een doelstelling noodzakelijk. Daaraan moet een analyse voorafgaan van de omstandigheden en obstakels, die overwonnen moeten worden. Zijn er tegenstanders, dan is het zeer nuttig te weten, wat zij in hun schild voeren. Zo ook hier. De analyse is echter gespeend van iedere objectiviteit. Niet alleen de Communistische wereld (volgens het Westen vanzelfsprekend), maar ook het Westen gaat daaraan mank. Het feit, dat wij "Westerlingen" klakkeloos het zwart-wit-schema aanvaarden, zonder critiek slikken, dat de wereld in twee blokken verdeeld is, duidt reeds op ons gebrek aan objectiviteit en het (gemakshalve) negeren van de historie.

Als Will Olthof in no. 2/3 stelt, dat de huidige politieke machtsstrijd een rechtsstrijd is, dan vooronderstelt hij recht en onrecht. Dat hij verder beweert, dat de Derde Weg in gebreke is gebleven, hetzij aan te tonen, dat de politieke doelstellingen van de Communistische wereld veranderd zijn, hetzij dat de Derde Weg daartoe aanleiding zal geven, doet mij vermoeden, dat Will meent, dat het recht aan Westerse en het onrecht aan Communistische kant is.

Angstvallig wordt vermeden te onderzoeken, wat eigenlijk de oorzaak is van de huidige spanningen. In de Westerse voorlichting is de Russische onbetrouwbaarheid van na 1945 ijverig uitgesponnen: de Sovjetisering van de Baltische staten, Tsjechoslowakije, Roemenië, Hongarije en Bulgarije zijn evenzovele bruta-

1e agressies van het Kremlin. De Amerikaanse ring van atoombombases om het Sovjetblok is noodzakelijk voor de vrijheid en het recht (althans de vrijheid en het recht van het Westen). Dat daarbij en passant de vrijheid en het recht van tientallen volken worden vertrapt, is blijkbaar niet zo erg.

Waarom vermijdt het Westen het, zich bewust te maken, wat de grondoorzaak van de huidige toestand is? Velen hebben daar reeds op gewezen. Ik noem: Stringfellow Barr in "Let's join the human race", Aneurin Bevan in "One way only", de Quakers. De grondoorzaak is een economisch probleem. Uit de UNO-statistiek blijkt, dat in Hollands geld uitgedrukt het nationaal inkomen per hoofd van de bevolking bedraagt in:

de Verenigde Staten	f 5600	Zuid-Amerika	f 600
West-Europa	f 2200	India	f 200
U.S.S.R.	f 2000	China	f 100

Uiteraard brengt dit een aanmerkelijk verschil in welvaart met zich mee. Voor Azië, Afrika en Zuid-Amerika betekent het honger en ellende. De pers en de radio heeft echter die ellendigen de overtuiging gegeven, dat het anders kan. Ten aanzien hiervan schreef Stringfellow Barr:

Als wij Amerikanen naar Rusland kijken, zien wij niets anders dan tyrannie. Als miljoenen van deze ellendige verworpenen naar Rusland kijken, zien zij bevrijding van de landheer en de woekeraar en de planmatige opbouw van het land op basis van de moderne techniek. Deze ellende en niet het Communisme is het fundamentele probleem van onze wereld. In Amerika zijn heel wat gerief en overvloed, die door bommen te verwoesten zijn en daarom gaan wij 's-avonds naar bed met de vraag: "Hoe kunnen wij slapen". maar zij vragen: "Wanneer krijgen wij eten?" En wat is ons antwoord? Een zakje apenootjes. Tien miljoen Dollar voor Truman's Punt Vier. Dat is minder dan de stad New York in 1949 besteedde aan het vegen der straten en het ophalen van het huisvuil. De herbewapening kost alleen de V.S. in 1952 zowat 40 milliard en in 1953 51 milliard.

Voorts zegt Barr: Het voornaamste punt van onze buitenlandse politiek is: Stuit het Communisme! Hoe? Met kanonnen? Men kan het Communisme niet wegschieten met kanonnen. De enige manier om het Communisme tot staan te brengen, is de wereld een betere oplossing voor het werkelijke probleem aan de hand te doen, dan het Communisme biedt.

Verontrustend is het nu, dat ik twee maal dit probleem in humanistische kring aan de orde heb gesteld en twee maal de

conclusie was:

- 1) wij willen geen afstand doen van onze welvaart;
- 2) ontwikkeling van de achtergebleven gebieden is de doodsteek voor onze industrie en dus ook voor onze welvaart;
- 3) als de achtergebleven gebieden tot ontwikkeling komen, gaan ze tot het Oostelijk blok behoren. Dus we moeten ons wel wapenen om het Communisme terug te dringen (vernietigen is zo'n onbehagelijk woord).

Eén ding staat m.i. vast.

De miljoenen ellendigen willen hun lot verbeteren. Het Communisme biedt hun hulp. Het Westen niet. Zolang hieraan, niet voldaan is, zolang zal er spanning en oorlogsdreiging, blijven bestaan. Het is goed, dat wij humanisten dit beseffen en iets daaraan doen. Waarvoor staat anders in onze doelstelling: Het humanisme is niet denkbaar zonder de principiële erkenning van de sociale gerechtigheid.

B.Y. ONG.

Ter wille van de objectiviteit zij hier vermeld, dat men, om conclusies aan bovenstaande cijfers betreffende het nationaal, inkomen per hoofd te kunnen verbinden, moet weten op welke wijze de buitenlandse munteenheden in guldens zijn omgerekend. Het blijkt n.l., dat de officiële koersverhoudingen om allerlei redenen vaak belangrijk afwijken van de koopkrachtpariteit, terwijl in het bovenstaande geval juist beslissend is wat men voor de aangegeven bedragen kan kopen.

HR.

"De Libertijn"

Orgaan van de Humanistische Jongeren Gemeenschap.

Onder redactie van: Hans Mozes, Henk Schippers (verteg.HB), Wim Hartman en Jan E.Homburger (hoofdred.); vaste mederwerker: Karel J.Heymans.

Red.: Marathonweg 32', A'dam. Adm.: Kruislaan 196 hs, A'dam.

Abonnementsprijs: H.J.G.-leden: gratis; niet-leden: f 1.85 per jaar; losse nummers 25 cent; betalingen: postgiro 5848.02 t. n.v. Penningm.van de H.J.G., N.Z.Voorburgwal 252, Amsterdam.

Alg.Secr.esse v/d H.J.G.: Mej. Els Brouwer, Grensstr. 6 A Ham.

Overname uit dit blad is alleen geoorloofd, als daarbij vermeld, wordt: "Overgenomen uit De Libertijn, het orgaan van de Humanistische Jongeren Gemeenschap".

HET AMBTENARENVERBOD

Enige tijd geleden stuurde de H.J.G. Beverwijk een brief naar het Hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond, om een uitspraak over het ambtenarenverbod te krijgen. Als leden van de H.J.G. hebben wij deze brief ondersteund, aangezien we de regeringsmaatregel in kwestie een schending vinden van de geestelijke vrijheid: deze geestelijke vrijheid geldt ook voor andersdenkenden. Dat deze dit principe niet toepassen, mag geen prikkel voor ons zijn het ook niet te doen. Wij als Humanisten hebben hierin juist een opvoedende taak, we moeten in al onze handelingen werkelijk Humanist zijn. Dit brengt grote consequenties met zich, maar we moeten de moed hebben deze te aanvaarden. Humanist-zijn wil zeggen, in de mens geloven, in de redelijkheid van de mens, ook in die van andersdenkenden, en nooit proberen middelen toe te passen, die zij misschien graag gebruiken (het doel heiligt de middelen bijv.).

Dit alles klinkt velen wellicht te idealistisch en te weinig realistisch. We hebben hiermede volstrekt niet willen zeggen, dat we andersdenkenden op hun onredelijkheid niet willen bestrijden, geenszins. Radicaal, maar eerlijk! We moeten ervoor oppassen van andersdenkenden martelaren te maken. Tenslotte is het bloed der martelaren het zaad der kerk geweest. Het ambtenarenverbod is broodroof plegen op Communisten, maar het verwerkelijkte geen ommekeer in de geesteshouding van de Communist. Integendeel. Laten wij denken aan het woord van Lao Tse: "Voor de goeden ben ik goed, voor de niet-goeden ben ik ook goed om ze goed te maken."

BUCK LANDMAN en HENK VAN OTTERLOO

H.J.G., WAT NU ?

Dit najaar zal de H.J.G. haar tweede Algemene Vergadering houden. In verband hiermede lijkt het mij gewenst, dat o.a. vooraf in "De Libertijn" ter sprake zal komen, hoe men denkt over de door de H.J.G. te volgen koers in de toekomst. Het is van belang, dat een zo breed mogelijke voorbespreking, ook in de plaatselijke gemeenschappen, vooraf gaat aan eventueel te nemen beslissingen op de A.V., welke laatste van invloed kunnen zijn op de bepaling van het HB-beleid en het kiezen van een nieuw hoofdbestuur.

Er was in de afgelopen jaar m.i. een duidelijke tendens naar popularisering waar te nemen. Het HB heeft, zij het niet een-

stemmig, getracht onze organisatie voor grotere groepen jongeren aantrekkelijk te maken en het heeft daardoor doelbewust minder de nadruk gelegd op het theoretische, principieel-levensbeschouwelijke fundament van de H.J.G. Ik geloof, dat het noodzakelijk is, dat ieder lid zich zal beraden over de houding, welke z.i. in de H.J.G. hiertegenover dient te worden ingenomen.

Letwel: het blijft altijd een kwestie van meer of minder: ofwel men wenst door te gaan met het scheppen van een kring, waarvan het gezellig samenzijn de voornaamste factor is, ofwel men komt tot de erkenning, dat spreken en discussiëren met elkaar over levensbeschouwing en levenshouding het voornaamste dient te zijn.

Ik zou een ieder, die over deze punten iets naar voren heeft te brengen dringend willen verzoeken, dit zoo spoedig mogelijk te doen !; en tevens dienen ook de HB-leden hun mening over dit onderwerp kenbaar te maken.

WIM HARTMAN

!) Korte artikeltjes (max. 500 woorden) te zenden aan de redactie, Marathonweg 32', Amsterdam.

Wat anderen schreven

Alle kranten hebben de verkiezingsuitslagen gepubliceerd. Wanneer wij de K.V.P. en de K.N.P. tot de Rooms-Katholieke confessionele partijen rekenen, de A.R.P., de C.H.U., de Staats-Ge-re-f. Partij en het Gere-f. Pol. Verbond tot de Protestantse confessionele partijen en de overige partijen als niet-confessioneel beschouwen, kunnen wij de volgende opstelling maken:

	1950:	1952:	Stijging/daling :
R.K.conf.partijen	32,3 %	31,4 %	-2,8 %
Prot.conf.partijen	25,6 %	23,3 %	-9 %
Niet.conf.partijen	42,1 %	45,3 %	+7,6 %

Bij de zetelverdeling had deze verschuiving het volgende resultaat. De verhouding tussen de zetels van confessionele partijen en die van niet-confessionele partijen veranderde van 57 : 43 tot 55 : 45. Wij hopen, dat deze versterking van de niet-confessionele partijen tot gevolg zal hebben, dat in de Tweede Kamer met meer kracht voor een gelijkberechtigde plaats voor het buitenkerkelijk volksdeel gepleit zal worden.

THE LIFE OF CHRIST BY CHINESE ARTIST (f 1.40) 1)

In dit on-Bijbels milieu lijkt het mij goed aandacht te vragen voor een goedkope publicatie van de Ver.tot Verspr.van de Heilige Schrift. De gereproduceerde vierentwintig momentopnamen uit het leven van Jezus, gezien door Chinese ogen, stelt ons voor problemen, die het overdenken waard zijn.

Daar is inde eerste plaats de specifiek on-Westerse uitingsvorm. Steunend op een traditie als geen andere kunst,kent deze niet het ongedisciplineerde van de uitingen van het Avondland. En dan zijn deze gekleurde tekeningen van een verfijning zo groot dat we als vanzelf een "Lied ohne Worte" als gelijkwaardig invalt. Het Chinese schilderen komt immers voor een groot deel voort uit het Chinese schrift, wat meteen de krachtproef blijkt voor de kunstenaar. Schrift en prent vormen in de regel een twee-eenheid, een karakteristiek overigens, die bij deze keuze niet sterk tot uiting komt.

Met een kinderlijke en toch ingetogen directheid zijn de verschillende onderwerpen weergegeven.Iets van de verheven harmonie die deze kunst eigen is,maken deze in vroomheid doordachte beelden levend en subliem. Wie het boekje in handen neemt moet eens rustig de illustratie van "There was no room for them in the inn"2) op zich in laten werken. Niet minder geniaal blijkt "Jezus said unto her, woman why weepest thou? Whom seekest thou?"3), waar Maria weenend voorloopt en Christus achter haar verschijnt,smetteloos wit afgetekend tegen de steile kruisberg.

Naast de hoge kunstwaarde van de afbeeldingen, kan het misschien een aansporing zijn de Evangelieën te lezen of te herlezen en dusdoende aandacht te schenken aan een in onze kring veelal te zeer verwaarloosde kant van ons Westers geestelijk leven.

J.C. SPEK.

- 1) Het Leven van Christus door Chinese kunstenaars;
- 2) "Er was geen plaats voor hen in de herberg";
- 3) "Jezus zeide tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Wien zoekt gij?"

DR.W.H.C. TENHAEFF - PARAPSYCHOLOGISCHE VERSCHIJNSELEN EN BESCHOUWINGEN - Uitgeg. : Erven Bijleveld, Utrecht (f 7.90).

Een boek, dat zeker in onze kring ruime aandacht waard is. Aan parapsychologische verschijnselen, zoals telepathie,helder-

ziendheid in ruimte en tijd, zgn. "wondergenezingen" wordt de laatste tijd vrij veel aandacht besteed, zowel in kerkelijke als in buitenkerkelijke kring, Vele kerkmensen kijken wat vreemd tegen deze problemen aan, maar ook de humanist is hier nog lang niet uit. Hoe staan wij ten opzichte van de gebeurtenissen te Lourdes? Wat denken wij van mensen, die op de Goede Vrijdag de lijdensteken van Christus vertonen, zonder dat zij zichzelf enige verwonding hebben toegebracht? Aan dit laatste probleem, dat der zgn.stigmatisatie wijdt Dr.Tenhaeff o.m. uitvoerige beschouwingen, terwijl ook de figuur van de "Hollandse fakir" Mirin Dajo onder de loupe genomen wordt.Bij de bespreking der telepathie rijst de ook voor humanisten belangrijke vraag of Prof. Heymans gelijk had toen hij stelde, dat onze individuele bewust-zijnen in wezen één wereldbewustzijn, één wereldziel zouden vormen.

Dit boek verdient niet alleen onze aandacht, omdat het werk nu eens ook voor leken leesbaar is,maar vooral ook om de nuchtere wijze, waarop de schrijver de stof behandelt. In tegenstelling tot sommige spiritistische schrijvers, die voor elk occult verschijnsel een verklaring klaar hebben, is Dr. Tenhaeff niet bang voor sommige hier rijzende problemen slechts een aarzelende hypothese ter verklaring aan te bieden. Ook hieruit blijkt zijn critische geest, dat hij steeds uitgaat van het eenvoudighedsbeginsel,d.w.z. dat hij geen minder voor de hand liggende hypothese ter verklaring van een verschijnsel geeft, wanneer dit ook met een meer voor de hand liggende en reeds gebruikte hypothese kan. Zowel het onderwerp als de wijze van behandeling zullen ons dus zeker aanspreken. Het boek is, ingeheel linnen band gebonden, uitstekend verzorgd.

JHH.

VACANTIE-AVOND.

De zon komt met aarzelende stralen boven de bosrand uit. Heerlijk koel is het nog en de fontein in de vijver voor mijn kamer helpt hieraan mee.Ik bevind mij in een kamphuis even buiten Amersfoort. Het weer is nu mooi,maar gisterenavond was dat anders.

De hele dag is het warm geweest, drukkend warm en tegen zes uur komt er wat wind opzetten uit het Westen. Maar met dat vleugje zijn ook de eerste wolkjes er, die snel uitgroeien tot

dikke zware donderkoppen in één dichte dreigende wolkenmassa.

En dan een flitsende bliksemschicht en nog een en daarop een donker rommelende donderslag, onmiddellijk gevolgd door een tweede.

Dit breekt de spanning en ervallen een paar druppels, eerst weinig, dan meer, totdat de bui losbarst in al haar geweldige kracht. Een loodzwaar watergordijn maakt dat een duistere schaduw alles omgeeft. En steeds dat felle lichten, gevolgd door nog fellere slagen.

Binnen een kwartier begint de vijver al over te lopen. We sluiten de kraan van de fontein, maar wat is één zo'n klein opwaarts straatje in vergelijking met de geweldige hoeveelheden water van boven. Prachtig is dat schouwspel. Het geeft een impressie alsof de vijfde symphonie van Beethoven gespeeld wordt door een gigantisch orkest. Nietig is hierbij de mens.

Maar even snel als het onweer is gekomen, is het ook afgelopen. De bui drijft verder en een klein uur later hoor ik alleen nog heel in de verte het rommelen van de donder en is het weer helder.

Behaaglijk bij het raam gezeten kijk ik nu eerst mijn post door en lees enkele gedichten. Het doet mij ertoe besluiten nog wat aan het open raam te blijven zitten in het donker. Het kijken naar al die schitterende plekje aan het firmament geeft een serene rust. De Melkweg en de zomerdriehoek. En de verschillende spiraalnevels, waarvan ik weet, dat ook dit zonnestelsel zijn met zonnen, sommige veel groter dan die waaromheen onze planeet aarde jaarlijks haar baan draait. En nu vind ik het helemaal niet belangrijk meer of ik al die namen nog weet. Ik kijk alleen maar en ik ben stil, heel stil.

Welk een schitterende pracht. Welk een majestueuse grootsheid. En ik voel me klein en heel nietig; ik weet, dat ik niets ben, slechts een kleine druppel in een mateloze oceaan. Maar toch, ik voel mij ook verbonden met dit grote geheel. Ik verlang naar, nee - ik voel, ik beleef de eenheid van dit al, van het Al.....

Slechts korte tijd duurt dit en dat is misschien ook wel goed. Ik treed terug in de kamer en knip het licht aan. Dan kleed ik me uit, poets mijn tanden en stap in bed. Ik val in slaap en ik slaap heel goed

Nu, in de vroege morgen staat de radio aan: "Morgenstimmung" uit de Peer Gynt-suite van Grieg.

JHH.

NA 1938 KAMP.

Laat me allereerst zeggen, dat ik nog slechts een adspirant-humanist ben: het Finkensterkamp was voor mij de eerste ontmoeting met H.J.G.-ers van andere gemeenschappen.

Voor zo ver mij thans duidelijk is, moet een humanist uit hoofde van zijn overtuiging er voortdurend naar streven zijn bestaan zo menswaardig mogelijk te beloven. Mensen, die zich de titel "humanist" toeëigenen, terwijl zij uitsluitend leven voor de bevrediging van eigen verlangens, maken zich in mijn ogen belachelijk. Dat ik vooral van de mensen in het kamp veel verwachtte, mogen de Zaanse H.J.G.-ers als een compliment beschouwen. Hoezeer zijn me dan ook in een kamp van meer dan honderd mensen, die tien à twintig leden tegengevallen, die geen enkel begrip voor een humanistische praktijk toonden: Leden, die toonden niet te beseffen als deelnemer medeverantwoordelijk te zijn voor het slagen van het kamp.

Op een speurtocht loopt zo'n H.J.G.-er met een idem-ster permanent honderd meter achter degenen die het werk doen. Bij het zoeken van de vossen is hun enige gedachte, hoe betreurenswaardig het toch is, dat het stuk bos waar ze terecht zijn gekomen zo'n nijpend gebrek heeft aan rustige plaatsen. Als de Heer Coenders een van levend humanisme getuigende toespraak uitsprekt of als er 's morgens een officiële ledenvergadering wordt gehouden, zijn ze onvoldoende uitgeslapen om te verschijnen, want op de avond tevoren, waar Otto Sterman ons meevoerde in de schatten aan schoonheid en wijsheid uit de kunst van het zwarte volk, hebben zij blijk gegeven het vermogen te missen om de kunst te beleven. Na de korte pauze zijn zij weggebleven: ze hebben gewandeld in het bos; ze wandelden nog toen ieder in het kamp sliep. Ik laat het aan de lezer (es) over, bij deze houding passende adjectieven te zoeken.

Uit eigen ervaring weet ik wat twee mensen voor elkaar kunnen betekenen. Maar ik zou geen enkel gevoel van waardering of respect kunnen opbrengen voor een wederhelft die alle zelfdiscipline mist, die als gemeenschapsmens niet voldoet en die moet falen bij elke poging om een rijkere, dan louter seksuele, inhoud te geven aan de liefde.

GERRIT FRAY.

Eigenlijk heb je bijna gelijk, Gerrit. Maar vind je zelf niet,

dat je wat erg overdrijft? Het is toch zo vanzelfsprekend, dat twee jonge mensen die elkaar erg aardig vinden meer belangstelling hebben voor elkaar dan voor de groep waarvan ze deel uitmaken. Uiteraard vinden sommige gemeenschapsmensen dat niet zo prettig, maar dan moet je toch geen termen gebruiken als "uitsluitend leven voor de bevrediging van eigen verlangens" of "falen bij elke poging om een rijkere dan louter seksuele inhoud te geven aan de liefde". Tenslotte moeten we ook in deze dingen verdraagzaam zijn.

HENK S.

.....in Leersum goed geamuseerd hoor! Toch was er een verschil in prettigheid op te merken met bijv. onze landelijke weekends in Blaricum en Amersfoort van "vroeger". Wij moeten niet zo reuze bang zijn te zwaarwichtig te doen; onze zwaarwichtigheid hangt niet af van een naam of vorm van een kamp, maar van onze houding of geestdrift. Ontspanning en vrolijkheid komen er als van ouds wel vanzelf als we er behoefte aan krijgen (en dat krijg je als honger als je eerste beetje "zwaarwichtig" bent geweest. (UIT BRIEF VAN ENKELE ROTTERDAMMERS.)

Niet naar huis toe gaan, niet naar huis toe gaan, aleer de sterren aan de hemel staan!

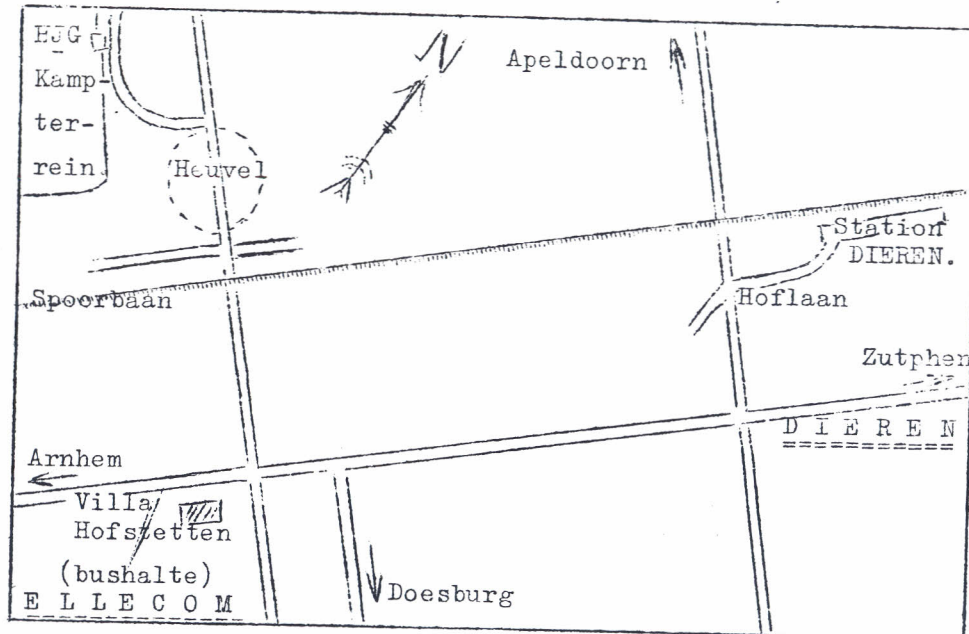
Twee-en-een-halve dag lang klonk dit schone lied, sinds het weekend in Reeuwijk de "top-hit" van de H.J.G., over het kampeerterrein in Leersum, ten teken dat we het er best naar onze zin hadden. Ruim honderd jonge humanisten uit het hele land vierden er hun vrije dagen en hoe! Momenten van daverende kolder en van stille vreugde. Steunend en zwoegend onder onze vijf broodmaaltijden kwamen we 's Zaterdags binnengedruppeld, verwelkomd door een steeds aangroeiend koor. De Zaterdagavond viel letterlijk in het water, maar toen Zondags de zon in de tenten scheen, steeg de stemming met de minuut en bereikte zijn hoogtepunt tijdens de speurtocht op Maandagmorgen, die bepalend is geweest voor de verdere ontwikkeling van de H.J.G. Door de verschillende groepen werden nl. behalve enige kamplieden een ontwerp "Tien geboden voor het H.J.G.-kamp" opgesteld.

Het gebod "Gij zult niet zwammen" was wel één van de meest ingrijpende in onze samenleving, maar weinig conservatief als we zijn, werd het met gejuich begroet. Op het hoogtepunt werd het kamp besloten met de bijna traditioneel geworden Annie Schmidt en Piet Paaltjens. Alleen maar jammer, dat jij er niet bij was! Tot ziens op de komende weekends en in het zomerkamp!

ELLY HAZEBROEK.

HOE VIND JE DE PLAATS VAN HET ZOMERKAMP ?

Omdat het niet zo gemakkelijk ^{is} het terrein van ons Zomerkamp te vinden, geven we hieronder een plattegrondje van de omgeving.

- A. Fietzers moeten bij de laatste villa van Ellecom "Hofstetten" (vanaf Arnhem) linksaf de bosweg in gaan, de spoorbaan over, een vrij hoge heuvel op, rechtdoor naar beneden en dan goed op-letten: In het dal loopt een moeilijk zichtbaar pad naar links. Als je dat inslaat, zie je na een paar honderd meter het dak van de schaapskooi en onder aan de heuvel het kampterrein.
- B. Als je met de trein komt, ga je rechtsaf, als je uit het station komt. Je komt dan in de Hoflaan. Hier ga je niet naar rechts de spoorbaan over, maar linksaf tot je komt bij de weg Arnhem-Zutphen. Nu ga je ca 1500 meter in de richting Arnhem. Bij de eerste villa van Ellecom "Hofstetten", ga je rechtsaf de Bosweg in. Verder als A.
- C. Als je met de gele bus van de "Gelderse Tram Wegen" komt, vraag je de conductrice of ze je wil laten uitstappen bij halte "Hofstetten". Verder als A.

JIJ KOMT TOCH OOK NAAR HET ZOMERKAMP ?

Een week lang - van 2 tot 9 Augustus - gaan we ons vestigen op een plaats in de Veluwse oerwouden, waar eens de Batavieren hun oerbossen velden en hun vrouwen verdubbelden. Het Zomerkamp van de H.J.G. houden we n.l. op een open plek in het bos bij Dieren. We slapen daar in tenten of in een oude schaapskooi. De mogelijkheden voor tochten in de omgeving zijn vrijwel onbeperkt. Om er enkele te noemen: de internationale beeldhouwtentoonstelling en het openluchtmuseum in Arnhem, oude kastelen in de Achterhoek, zandverstuivingen bij Rheden en het museum "De Hoge-Veluwe", waarbij ook een wildpark is.

Verder gaan we natuurlijk wandelen, kampvuren houden, zwemen, aan andere sporten doen, niets doen of discussies houden. De prijs hebben we zo laag mogelijk gehouden n.l. f. 25.- voor de hele week. Als je je nog niet hebt opgegeven, schrijf dan meteen even naar Els Brouwer, Grensstraat 6 in Amsterdam.

KAMPKOMMISSIE

OVER DIEREN EN dieren.

De stationschef van Dieren reageert al niet eens meer, als er weer grappige "stadlui" vanuit de trein over z'n perronnetjes gillen: "Dieren uitstappen, mensen blijven zitten!"

Ze kunnen ook niet weten, dat deze plaatsnaam al zo'n oude geschiedenis heeft. De oude kromgewerkte boertjes, die bij de heidevelden wonen, kunnen het weten, want het verhaal wordt van vader op zoon oververteld: Toen de Germaanse dondergod Donar op een dag met zijn donderwagen door de wolken reed, kreeg hij ruzie met een slang, die in een hoge boom zat. Het beest werd zo kwaad, dat het giftige gassen uit ging blazen. De twee bokken, die de wagen trokken, werden bedweld en vielen neer op de plaats die daarna Dieren werd genoemd. De dingen van de wagen kwamen terecht in Wageningen en de bliksemhamer in het onpeilbaar diepe Uddelermeer.

HENK S.

Willen zij, die hun copy getypt inzenden, dit voortaan in vijfvoud doen? Bij voorbaat hartelijk dank. Inzendingen voor het volgende nummer binnen 14 dagen na het verschijnen van dit nummer.
